

‘Dit was inderdaad geen euthanasie’

26/12/2017 om 12:35 door **Veerle Beel**

Foto: Olivier Matthys

Een arts die een demente patiënte doodde en daarbij zowat elke voorwaarde van de euthanasiewet schond, is toch niet doorverwezen naar het parket. 'Het was een lang debat. Dat wij zelf voor rechter spelen, is overtrokken', reageert Wim Distelmans, oncoloog, palliatief arts en voorzitter van de federale commissie voor evaluatie van euthanasie.

De [huisarts in kwestie](#) werd door de commissie opgeroepen, zegt Distelmans, omdat uit zijn registratieformulier bleek dat het niet om euthanasie ging. 'Maar het betrof wel een patiënte die zwaar dementerend én terminaal was. De arts in kwestie heeft hier gedaan wat in het hele land geregeld gebeurt: hij heeft een stervende patiënte - op aandringen van de familie - uit haar lijden verlost door middel van wat sommigen 'palliatieve sedatie' noemen. Omdat de patiënte meteen overleed, heeft hij het nodig geacht daarover melding te maken bij de euthanasiecommissie, wat veel andere artsen niet doen.'

Buffer voor parket

Er werd, zoals eerder gemeld, net geen tweederdemeerderheid in de commissie gevonden om de zaak naar het parket door te verwijzen. 'Wij onderzoeken onregelmatigheden in de aangiftes. Dat hebben we hier ook gedaan. Het was een lang debat, waarin

veel argumenten heen en weer zijn gegaan. Om dan te zeggen dat wij zelf voor rechter spelen, vind ik overtrokken. Het federale parlement heeft gewild dat de euthanasiecommissie een buffer vormde voor doorverwijzing van artsen naar het parket. Anders zou dat elke onregelmatigheid moeten vervolgen.'

'Het is overigens niet zo dat wij de enigen zijn die naar het parket kunnen doorverwijzen. Er zijn al aanklachten tegen artsen ingediend bij het parket vanwege levensbeëindigend handelen zonder dat wij er weet van hadden.'

Niet goed op de hoogte

Distelmans zegt dat de arts in kwestie - volgens onze bronnen een huisarts uit Wallonië - niet goed op de hoogte was van de euthanasiewet. Uit de feiten zelf blijkt dat hij ook weinig kennis had van palliatieve sedatie. 'Een goed uitgevoerde sedatie verzacht het stervensproces zonder onmiddellijk tot de dood te leiden. Het is al vaker gezegd dat artsen in het algemeen te weinig opgeleid worden in levenseindezorg. En uit onderzoek weten we dat palliatieve sedatie veel vaker voorkomt aan het levenseinde dan euthanasie. In mijn recent verschenen boek geef ik voorbeelden genoeg van hoe het daar nog mis kan gaan. De patiënt is stervende, de familie kan het niet meer aanzien, en zegt tegen de arts: "Dokter, doe toch iets!" Daarom pleit ik al langer voor een verplichte registratie van palliatieve sedatie, zodat we tenminste zouden weten wat daar allemaal gebeurt.'

De zaak zelf zal in het volgende tweejaarlijkse euthanasieverslag besproken worden, bevestigt Distelmans. Dat wordt over een goed jaar verwacht. 'We hebben nog een tweede aanmelding gehad die feitelijk palliatieve sedatie bleek te zijn. Beide cases worden in ons verslag opgenomen. Nogmaals: het ging hier om een zogenaamde noodsituatie. Precies het soort situatie waarover de toenmalige CVP het had om zich tegen de invoering van de euthanasiewet uit te spreken. Die partij vond toen dat artsen zelf wel kunnen oordelen wat ze in zo'n situatie mogen doen.'